

JOAN AGUADO MASDEU

Entrevista realitzada pel periodista Josep M. Soler Becerro, al llibre 'Vilafranca del Penedès 1979-2004. Crònica de 25 anys de democràcia'

Ens trobem al seu despatx de Director General de l'Incavi a la vella Estació Enològica de Vilafranca del Penedès. Té la seu central a Barcelona, però ve a Vilafranca com a mínim un cop per setmana. Em saluda amb un somriure sorneguer. Amb veterania em demana quina ha de ser la dimensió de l'entrevista per ajustar les seves respostes.

Vas assumir l'alcaldia un mes de gener del 1996 i la vas deixar exactament 18 anys més tard, el gener del 2003. Com recordes el canvi de regidor a alcalde?

- Suposa un canvi de mentalitat, assumint una nova responsabilitat. Passes de tenir una visió més concreta de les àrees que et pertocuen a tenir una visió global de tots els temes. A més apareixes com a responsable de tot, tan per bé com per mal.

La gestió de la responsabilitat es va adquirint amb els anys?

- Home, l'has d'assumir des del primer dia. Una altra cosa és que el coneixement s'adquireix per la pràctica de cada dia. El temps és clau per aprendre a conèixer els temes i acostumar-te a marca una pauta clara d'actuació. Un mateix programa es pot desenvolupar de maneres diferents en funció de la personalitat de qui el tiri endavant.

Amb això vols dir que potser hi ha coses dels inicis de la teva alcaldia que ara hauries fet diferent?

- Penso que l'experiència és important, sobre tot el primer any. Es el moment de situar-te i després ve un etapa d'estabilització. Això es percep de cara a la població. Amb el temps aprens a preveure les coses, veure venir els cops i com els pots esquivar.

Suplir al Fèlix Sogas era un compromís.

- Sí. Era el primer alcalde de la democràcia i una persona molt significada políticament. Era difícil. Vaig mantenir una línia continuista perquè jo estava en el seu equip, però mica en mica el tarannà de cada persona va marcant algunes diferències.

En un llibre de l'Antoni Ribas de l'any 1989 reconeixies que ja portaves massa anys de regidor a l'ajuntament. N'han passat 15 més des d'aquella entrevista. Com ha estat que s'ha allargat el procés?

- Diria que hi ha circumstàncies diverses. La gent que vam començar als primers anys de democràcia ens hem allargat molt. Potser era el que havia de passar en un país que començava la democràcia. Vam entrar de joves i teníem possibilitats d'edat de continuar. Penso que les etapes van ser massa llargues.

Per tant, la democràcia era diferent fa 25 anys.

- Penso que sí. Això ha passat a tot arreu i en tots els partits. Veníem del franquisme i s'havien de crear els hàbits democràtics. Avui ja funcionen, i en tot cas cal millorar-los. Ara la democràcia ja està assentada i hi ha molta renovació.

Com alcalde has governat amb quasi totes les fórmules. Majoria folgada, més justa i minoria, però mai amb ERC, tot i que ho havies plantejat en més d'una ocasió.

- Bé, no es van donar les circumstàncies i ara s'han donat. Ja està bé. Sí que hi havia una certa col·laboració. Sempre vaig intentar arribar a acords amb tots els grups. El que passa és que la majoria dóna estabilitat, encara que esta mal vista

pel qui no la té, sigui del color que sigui. La majoria es pot administrar de forma prepotent o de manera oberta. Quan disposava de majoria absoluta vaig procurar continuar obert als pactes amb l'oposició.

El 1989 hi va haver una crisi, en la que Ramon Xena va plantejar la possibilitat de presentar una moció de censura amb CiU. Dos anys després es va parlar de la possible incorporació de CiU al govern.

- Sí? ...Sí, sí.. Ja recordo.

Va ser una reacció?

- Sempre he tingut clar que ERC és l'aliat natural, però si no hi havia pacte estable els acords es podien prendre amb qui volguéssim. El mandat anterior, del 87 al 91 es va centrar en acord puntuals amb ERC i el PP. Després, potser pels resultats de les eleccions, va venir una actitud més favorable de CiU que no va arribar a fructificar. Quan CiU ha volgut hi ha hagut acords per a propostes constructives.

Que és el més positiu dels teus anys d'alcaldia?

- Parlar de qüestions concretes t'obliga a definir i és difícil. Des de la construcció de l'hospital, a l'institut passant per la variant...l'acord de l'ensorrament de la via del tren. M'agrada més pensar en aquelles qüestions que han fet que la gent pogués millorar la seva qualitat de vida, llars d'infants o l'atenció a la gent gran.

Quines són les coses que et porten pitjors records?

- Home, sí, n'hi ha moltes. Però per tarannà no acostumo a retenir aquestes coses. Hi ha temes que m'ha sabut greu no poder aconseguir. Una especialment, que a més va ser per un aspecte extern a Vilafranca i al Penedès, va ser l'Escola Universitària d'Enologia que per motius polítics no es va instal·lar a Vilafranca.

Seria massa esquemàtic resumir els darrers 25 anys de Vilafranca amb el Pla General del 81, la variant de la N-340, la revisió del Pla General i les obres de l'AVE?

- Home, des del punt de vista urbanístic és un bon esquema, però també hi afegiria nous espais verds, creació d'habitatge perquè tothom hi pugui tenir accés, millora de la qualitat urbanística i nous equipaments.

El Joan Aguado confiava en mantenir la majoria absoluta el 2003?

- Sí, jo confiava dels 11 regidors com a mínim, pel que havíem anat detectant. Va ser un excés de confiança, com passa també en el futbol!

Que en penses dels resultats?

- Per a mi la gran sorpresa és l'aparició de la CUP. Després ho vas poder analitzar i entendre-ho.

El mandat actual el vas començar amb pactes puntuals.

- Primer vam intentar un acord amb ERC, però no va ser possible. L'actitud de CiU és més dura que anteriorment i la nova etapa comença amb fórmules diverses amb el joc que permeten ERC, el PP i la CUP.

Com veus el pacte de govern?

- Crec que és positiu per Vilafranca. Un pacte sempre és complicat sobre tot quan portes anys d'un tipus de relació i canvia de cop amb els mateixos protagonistes. És positiu perquè dóna estabilitat i permet tirar endavant un programa clar. El que cal és aprendre a treballar junts en coalició i cal que tots hi posin de la seva part.

Quins reptes té la Vilafranca actual?

- El de més volum és el cobriment de la via del tren i la urbanització posterior. Després cal situar el creixement de Vilafranca. El Pla General marca pautes però cal ser molt curós en la seva aplicació. Cal pensar en la funció de capitalitat e Vilafranca. Arreu de Catalunya s'estan produint creixements i es marquen els punts e centralitat, provocant canvis en les estructures locals. Això comporta un esforç de cara a la integració, no només cultural sinó ciutadà i de la vida diària. El que digui que Vilafranca s'ha de tancar en banda o que s'ha de mantenir el model de tota la vida penso que esta avocat al fracàs i a més és una visió nociva per Vilafranca perquè ens pot tornar a portar a la autarquia dels anys 50-60, quan no es volia que vingués indústria per mantenir un suposat nivell de benestar. Avui en dia no ens podem mantenir tancats. El que has de fer davant d'aquesta realitat és saber-te situar.